

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: **X. X.**, narozená dne X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2022, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2022 č.j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 18. 2. 2022 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 11. 2021 č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) od 16. 11. 2021 odňal žalobkyni invalidní důchod.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně namítala, že rozhodnutím ze dne 6. 5. 2003 jí byl přiznán invalidní důchod II. stupně, dne 17. 8. 2021 jí byla zastavena výplata důchodu rozhodnutím žalované č.j. X, následně jí bylo telefonicky sděleno pracovníci ČSSZ, že nedodala lékařské zprávy k přezkoumání zdravotního stavu. K tomu uvedla, že posledním rozhodnutím z roku 2016 již kontroly stanovené neměla, dle sdělení LPS PSSZ pro Prahu 8 si měla kontroly zjišťovat sama. Žalobkyně se proti zastavení výplaty dne 8. 9. 2021 odvolala, k čemuž připojila některé lékařské zprávy (jiné neměla s ohledem na dlouhé čekací doby lékařů). Dle posudku LPS/2021/X-P8_CSSZ MUDr. Š. H. MBA uvedl, že žalobkyně pouze nemá X, což na invalidní důchod nestačí, žalobkyně k tomu uvedla, že měla X nenatáhne dodnes, dále měla X v pravém kolenu, rekonstrukci X, prasklou X a utrženou X, léčí se s X 8 let a s X od 14 let, nemá X a na pravé má 5,5 dioptrie. Pan doktor také upozorňoval na nedostatečné vzdělání, k čemuž žalobkyně namítala, že nevěděla, že vzdělání ovlivňuje zdraví. Uvedla, že tentýž lékař v roce 2016 při posudku MUDr. K. potvrdil II. stupeň invalidity.
4. Uvedla, že žalovaná na základě výše uvedeného posudku rozhodla o odejmutí invalidního důchodu, proti čemuž podala žalobkyně námitky, MUDr. B. L. v posudku č.j. LPS/2022/X-NR-PRH_CSSZ shledal, že subjektivní stesky žalobkyně nestačí na invalidní důchod, přitom tento lékař nezkoumal podrobně zdravotní stav žalobkyně, na jednání nebyla přizvána, posudkový lékař MUDr. F. zařadil na oční oddělení FN Bulovka, přestože pochází z odborného plicního zařízení ŠUTKA. Dále uvedla, že napadené rozhodnutí jí bylo po mnoha telefonických urgencích doručeno až dne 11. 4. 2022, neboť ČSSZ chybně uvedla adresu. Z uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného zdravotního stavu a bez přihlédnutí k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a § 39 zákona č. 155/1995 Sb. i zákona č. 500/2004 Sb.
5. Navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a aby žalovaná o žádosti žalobkyně znovu rozhodla.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření poukázala na ust. § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., kdy v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí žalované je závislé na odborném lékařském posouzení. Shrnula náležitosti posudku a poukázala na závěry námitkového posudku ze dne 1. 2. 2022, dle kterého již žalobkyně nebyla invalidní od 16. 9. 2021, byl potvrzen závěr prvostupňového posudku. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

7. Žalovaná za současného právního a skutkového stavu navrhl, aby byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyni byl rozhodnutím ze dne 21. 5. 2001 přiznán plný invalidní důchod od 8. 11. 2000 a rozhodnutím ze dne 13. 4. 2004 přiznán částečný invalidní důchod podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., a to ve výši 2 433 Kč měsíčně.
9. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 8 č.j. LPS/2016/X-P8_CSSZ ze dne 28. 12. 2016 MUDr. R. K. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 50 %, jde u ní o invaliditu druhého stupně, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole VII., položce 4b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity) (dále jen „Vyhláška“), z funkčního hlediska jde o ztrátu X po traumatu, s následnou X pro bolestivý X, při zohlednění dalších zdravotních postižení činí míra poklesu pracovní schopnosti 50%, procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nemění.
10. Rozhodnutím žalované ze dne 17. 8. 2021 č.j. X byla žalobkyni podle § 53 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. zastavena od 16. 9. 2021 výplata invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně s odůvodněním, že žalobkyně nesplnila povinnost předložit lékařské nálezy ošetřujících lékařů s tím, že výplata důchodu se uvolní, jakmile budou tyto podmínky splněny.
11. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 8 č.j. LPS/2021/X-P8_CSSZ ze dne 1. 10. 2021 (tj. prvostupňový posudek) od 16. 5. 2003 do 31. 12. 2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení v kapitole XIII., položce 4, písm. d) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 sb., s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 50 %, od 1. 1. 2010 do 15. 9. 2021 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole VII., položce 4a) přílohy k Vyhlášce, pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 50%, od 16. 9. 2021 bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole VII., položce 4a) přílohy k Vyhlášce, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na 20 %, tato hranice nebyla dle § 3 odst. 2 vyhlášky zvýšena. Posudkový lékař dospěl k závěru, že od data zástavy dne 16. 9. 2021 není invalidní, nejde o invaliditu druhého ani prvního stupně. rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po polytraumatu po autonehodě v roce 2001, s perforačním poraněním X a rozsáhlou ztrátou X s nutností X s implantátem pro X 30. 3. 2016, v předchozím období ČI pro X v roce 2000 v remisi. Shledal, že doposud se nejednalo, ani se nadále nejedná o: ztráta X nebo ztráta X se závažnější poruchu X funkcí na druhém X (X roven nebo horší než 6/60, 0,10) nebo koncentrické zúžení X do 45 stupňů od bodu fixace nebo X s optimální korekcí snížena nejméně na 6/36 (0,16), jde pouze o ztrátu X nebo ztrátu X při normálních X funkcí na druhém X. Proto posudkový lékař zvolil hranici 20 %, což neodpovídá invaliditě, den zániku invalidity je 16. 9. 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

12. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 8. 11. 2021 správní orgán I. stupně odkázal na právní úpravu dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a žalobkyni odňal invalidní důchod od 16. 11. 2021. Vyšel z prvostupňového posudku, dle kterého žalobkyně již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20%.
13. Žalobkyně podala dne 28. 12. 2021 proti prvostupňovému rozhodnutí námitky (označené jako odvolání), neboť nesouhlasila s posouzením jejího zdravotního stavu, kromě ztráty X poukazovala též na postižení X a řadu dalších zdravotních problémů.
14. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 1. 2. 2022 č.j. LPS/2022/X-NR-PRH_CSSZ (tj. námitkový posudek) dospěl posudkový lékař ve shodě s prvostupňovým posudkem k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII., položce 4.a přílohy k Vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění, žalobkyně není invalidní, den zániku invalidity je 16. 9. 2021. Posuzující lékař mezi diagnózami zmínil X, OP korigováno, stav po autonehodě s polytraumatem a perforačním poraněním X a X OL, rozsáhlou ztrátou X v r. 2001, stav po opakovaných operačních zákrocích na X, stav po X s implantátem pro bolestivý X 30. 3. 2016, X diagnostikovaný v roce 2000, stav po X, X s následnou X, remise, X, X a X, v posouzení je shrnut obsah lékařské zprávy z očního oddělení FN Bulovka ze dne 8. 9. 2021, dále obsah zpráv doložených žalobkyní tj. zpráva gynekologie MUDr. Š. ze dne 1. 12. 2021, zpráva z ortopedie MUDr. S. ze dne 25. 11. 2021, zprávy ORL FN Bulovka MUDr. M. ze dne 25. 11. 2021 a MUDr. J. ze dne 29. 11. 2021. Posudkový lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po polytraumatu s následkem ztráty X bez možnosti protézy, na X: 6/4, +0,75+0,75/5, OP klidný X, který omezuje smyslové schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle rozhodujícího zdravotního postižení na 20 %, (kapitola VII., pol. 4, písm. a), nebylo hodnoceno dle písmena b), neboť se nejedná o postižení X, kdy X je roven nebo horší než 6/60 nebo koncentrické zúžení X do 45 stupňů od bodu fixace nebo X s optimální korekcí snížena nejméně na 6/36, přítomné recidivující X a X syndrom, které však nemají vliv na posudkové hodnocení, gynekologický nález je bez známek recidivy, k uplatnění § 3 a 4 Vyhlášky nebyl nalezen posudkový důvod, žalobkyně zvládá pracovní zařazení na plný úvazek. V námitkách uvádí řadu subjektivních stesků, které jsou nepochybně pomůckou k posouzení zdravotního stavu, vedou k objektivnímu vyšetření, nikdy však nemají vliv samostatný, který by bylo možné uplatnit vedle výsledku nebo nad výsledky objektivního vyšetření, ani nově doložené lékařské zprávy neobjektivizovaly posudkově významné nové skutečnosti o zdravotním stavu, námitkám nelze vyhovět.
15. V napadeném rozhodnutí ze dne 18. 2. 2022 žalovaná poukázala na ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterých posuzuje zdravotní stav žalobkyně pro účely řízení o námitkách posudkový lékař. Vyšla z námitkového posudku o invaliditě ze dne 1. 2. 2022, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěry, z posudku obsáhle citovala, posudek považovala za úplný a přesvědčivý. Odkázala na příslušnou právní úpravu (§ 56 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

písm. a), § 26 a § 39 odst. 1, 2 a 6 a § 38 zákona č. 155/1995 Sb.), vzhledem k tomu, že po přezkoumání zdravotního stavu činí míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně pouze 20 %, dospěla k závěru, že nebyly splněny podmínky pro invaliditu dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., námitky žalobkyně neshledala důvodnými (bez bližšího odůvodnění) a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 20. 10. 2023, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobkyně i žalovaná při jednání setrvaly na svých stanoviscích.
18. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
19. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
20. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*
21. Podle § 3 Vyhlášky *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 2).*
22. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.

23. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
24. V projednávaném případě žalobkyně zejména zpochybňovala závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jejího zdravotního stavu, kdy nebylo přihlédnuto ke všem zdravotním postižením žalobkyně, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze, což navrhovala též žalovaná. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 13. 9. 2023, evidenční číslo SZ/2023/X-PH-10 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobkyně zkoumat.
25. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise: MUDr. V. S. P., další lékař: MUDr. Z. S. G. s odborností oftalmologie. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze spisové dokumentace PSSZ, ze soudního spisu, z doložených lékařských nálezů včetně zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. M. B., bylo též provedeno vyšetření žalobkyně při jednání komise, žalobkyně byla jednání komise přítomna dne 13. 9. 2023, nebyla s posudkovým závěrem seznámena. V Posudku MPSV je popsána anamnéza žalobkyně včetně pracovní anamnézy, souhrn diagnóz, kde jsou uvedeny: stav po polytraumatu při autonehodě 12/2001, stav po fraktuře X, stav po opakovaných operacích X, X vlevo pro bolestivý X 3/2016, stav po rekonstrukční operaci X vlevo 2011, stav po X 2008, stav po fraktuře X, fraktuře X. žebra x, 5. sin, stav po fraktuře X, omezená hybnost X, posttraumatická X, X vlevo, omezená hybnost X, syndrom X vpravo, středně těžký, chronický bolestivý syndrom X, X, chronická obstrukční nemoc X, chronická X, X vlevo lehká, X, stav po X, X pro X, X a x 2001, X, depresivní syndrom na terapii, X, nikotinismus, elektronické cigarety, rovněž jsou citovány posudkově významné odborné nálezy a dále konzultace chirurgie MUDr. J. M. ze dne 8. 9. 2023, uvedeny jsou i závěry vyšetření při jednání komise dne 13. 9. 2023. V posudkovém zhodnocení komise shledala, že v roce 2001 žalobkyně prodělala autonehodu s trvalými následky, kdy hlavním dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem byla ztráta X po jeho perforujícím poranění, rozsáhlé ztrátě X a několika operačních zákrocích, implantát nepoužívala z důvodu bolestivosti, po X zlomenině byla provedena X operace s plastikou X a X, přetrvávala asymetrie a chronické záněty X, po zlomeninách X došlo k posttraumatickým X změnám, posuzovaná prodělala další trauma se zlomeninami X a X v roce 2008, měla chronický bolestivý syndrom X, syndrom X vpravo středně těžkého stupně, X s poruchou statiky a dynamiky, akcentovaná X, omezená pohyblivost, dále jsou zmíněny chronická obstrukční nemoc

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

X lehká, porucha metabolismu X, X (kompenzovaná), byla po odstranění X a X pro X, lehká nedoslýchavost, léčí se s depresivním syndromem a nespavostí. Komise dospěla k závěru, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzované byl způsobený polytraumatem v 12/2001, především postižením hlavy s funkčními poruchami v obličejové oblasti, došlo ke ztrátě X, lehké deformaci levé X, byla po plastice X s chronickým zánětem X. Postižení posuzované bylo středního stupně podle kapitoly XV., oddílu A, položky 2b) s mírou poklesu pracovní schopnosti o 30 %, vzhledem k dalším onemocněním posudková komise navýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10 %, celkový pokles míry pracovní schopnosti byl 40 %. Posuzovaná byla invalidní v I. stupni., k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní, invalidita I. stupně od 16. 9. 2021, doba platnosti posudku: trvale. Mohla vykonávat práci méně fyzicky náročnou nebo v menším rozsahu a intenzitě, byla schopná vykonávat lehčí práci nevyžadující těžkou fyzickou námahu.

26. Žalobkyně se k Posudku MPSV více nevyjádřila, žalovaná navrhl, aby soud rozhodl dle posudku.
27. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu NSS uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
28. Soud shledal, že Posudek MPSV splňuje uvedené požadavky na řádné odůvodnění závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v rozsahu prvního stupně invalidity, neboť její pracovní schopnost poklesla o 40 %. Komise rozhodovala v řádném složení, vycházela ze zdravotní dokumentace žalobkyně včetně aktuální dokumentace, ve věci konzultovala též specialistu z oboru chirurgie a provedla vyšetření žalobkyně při jednání komise.
29. Posudková komise se v Posudku MPSV významně odchýlila od závěrů prvostupňového i námitkového posudku v tom smyslu, že postižení žalobkyně hodnotila nikoli dle kapitoly VII, položka 4a) přílohy k Vyhlášce, které je definováno jako ztráta jednoho oka nebo ztráta vizu jednoho oka při normálních zrakových funkcích na druhém oku, ale dle kapitoly XV., odd. A., položky 2b) přílohy k Vyhlášce, která je definována jako funkční poruchy po úrazech orofaciální oblasti, středně těžká porucha, kdy shledala základní míru poklesu pracovní schopnosti 30 %. Toto odchýlení však komise podrobně a přesvědčivě vysvětlila, když uvedla, že žalobkyně v roce 2001 prodělala autonehodu s trvalými následky v podobě ztráty X, byly provedeny též plastiky X a X, přetrvává asymetrie a chronické záněty X, další trauma se zlomeninou X a X žalobkyně prodělala v roce 2008, trpí též řadou dalších onemocnění, které komise detailně popsala. Soud má tak za to, že komise své závěry dostatečně a přesvědčivě odůvodnila, v posudku velmi

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

podrobně popsala zjištěný zdravotní stav žalobkyně, jsou zohledněny též další zdravotní potíže žalobkyně, na které upozorňovala též v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí a které nebyly v rámci posuzování zdravotního stavu v průběhu správního řízení z posudkového hlediska vzaty v potaz, pro tyto potíže komise navýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % ve smyslu § 3 odst. 1 Vyhlášky, a to na celkových 40 %.

30. Jak shora uvedeno, soudu nepřísluší hodnotit lékařské posudky ani Posudek MPSV z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vycházejí. Soud může posudky hodnotit pouze z hlediska jejich celistvosti a přesvědčivosti, přičemž Posudek MPSV v tomto směru považuje za komplexní a dostatečný, je v něm srozumitelně zdůvodněno, proč se komise od předchozích posudků odchýlila, v rámci přípustného rozsahu soudního přezkumu soud k tomuto posudku nezaulal žádné výhrady.
31. Soud shrnuje, že na základě výše uvedeného považuje za dostatečně odůvodněný závěr, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity, napadené rozhodnutí je tak třeba považovat za nezákonné, neboť nebyly dány podmínky pro odnětí invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., žalobkyně splňovala podmínky invalidity v prvním stupni.
32. Ze všech uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
33. V dalším řízení, v němž bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), bude žalovaná vycházet z Posudku MPSV, který nechal soud v tomto řízení vypracovat, a tedy z toho, že žalobkyně splňovala podmínky pro přiznání invalidního důchodu v prvním stupni od 16. 9. 2021, žalovaná tomu přizpůsobí svůj další procesní postup.
34. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy ve věci úspěšné žalobkyni žádné náklady řízení nevznikly, a to ani v řízení o kasační stížnosti proti usnesení ze dne 9. 9. 2022 č. j. 4 Ad 17/2022-29.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. října 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.